

Tartalomjegyzék

Előszó	7
I. Bevezetés	9
1. A dolgozat tárgya.....	9
2. A dolgozat szerkezete.....	14
II. Az elemzés szempontjai	18
1. Irodalmi műalkotás szövegelemzése.....	18
2. A szövegelemzés szemiotikai modellje.....	24
3. Fordításelemzési modell – irodalmi rendszerek összehasonlítása.....	29
4. Fordítási aspektus: az idegen másik.....	37
III. Szerző, szöveg és befogadó Magyarországon	48
1. Téma és a műnemek.....	48
2. Pesszimizmus, hangnemek és ellentétes igazságok.....	70
3. A tragédia jellemzői – Arisztotelész és néhány modern értelmezője.....	83
4. Az ember tragédiájának műfaji jellemzői.....	97
5. A hübrisz mint újból megtalált tulajdonság.....	104
6. Összegezés.....	117
IV. Szerző, szöveg és befogadó Finnországban	121
A. Finnország irodalma a 19. században és a századfordulón	
1. Az ébredő nemzet nyelve és irodalma valamint a fordítások szerepe.....	121
2. A magyar irodalom Finnországban.....	131
3. A finn tragédia: Aleksis Kivi és a <i>Kullervo</i>	147
4. Az ember küzdelmének témája a századfordulón: Linnankoski és az <i>Ikuinen taistelu</i>	161

B. A <i>Tragédia</i> a 20. századi finn irodalmi kontextusban...	174
1. Otto Manninen és a magyar irodalom.....	174
2. Toivo Lyy és a magyar irodalom.....	196
3. Lyy magyar versantológiájának recepciója a hetvenes években.....	215
4. Manninen és Lyy fordításainak olvasói értékelései....	223
5. Az olvasói értékelések összefoglalása és az alliteráció szerepe.....	238
V. A szöveg mikro-, makroszintjei és rendszerkontextusai a magyar <i>Tragédiában</i> és Lyy fordításában.....	248
1. A <i>Tragédia</i> nyelvének parallelizmusa.....	248
2. A <i>küzdés</i> lexéma jelentései, koherenciás szerepe és intertextuális kapcsolata.....	270
3. A <i>fény</i> lexéma jelentései és összefüggései.....	308
4. A teljes finn <i>Tragédia</i> terjedelme.....	337
VI. Összefoglalás és következtetés.....	349
Bibliográfia.....	363
Yhteenveto ja johtopäätökset.....	381

Mottó: „a rokon dolgok pedig egymás számára természetesek,
ezért többnyire kellemes a rokon és a hasonló,(...) De a hiányt
pótolni is kellemes, mert ezt is saját alkotásunknak tekintjük.”
Arisztotelész: Rétorika, I.11.fejezet,1371b.